OSTRI VRH NAD ČUŠPERKOM (15. 01.2025)

V novem letu se nas je 12 pohodnikov UTŽO odpravilo na lažji, a vendar zelo zanimiv pohod na Ostri vrh nad Čušperkom. V zelo mrzlem in oblačnem jutru smo se z vlakom odpeljali najprej do Grosupljega in tam prestopili na vlak za Kočevje. V majhni vasici Čušperk, ki leži na obrobju Radenskega polja, smo pričeli s pohodom proti Ostremu vrhu. Pot nas je peljala v gozd in se ves čas zmerno vzpenjala. Po uri hoje smo prišli na 675 metrov visok vrh, na katerem stoji na betonskem podstavku velika slovenska zastava, malo naprej pa še lovski razgledni stolp. Z vrha je lep razgled na Radensko polje in proti vencu slovenskih vršacev. Na srečo so se oblaki razmaknili toliko, da je nastalo okno, ki nam je razkrilo razglede na nekatere zasnežene vršace Kamniških Alp in pogorje Storžiča. Po kratkem postanku in malici smo se vračali po delno krožni poti. Če je bila pot pristopa z izjemo vrha pretežno kopna, nas je pot sestopa vodila po zasneženi in delno poledeneli poti. Zaradi nizkih temperatur se je sneg obdržal tudi na drevesih in nam ob sramežljivih sončnih žarkih pričaral zimsko pravljico.

Foto: A. Murn

Foto: C. Doles

Med potjo smo spoznavali tudi drugo dediščino območja. Že na začetku poti smo se v vasi Čušperk srečali z etnološko dediščino (ohranjeno Martinovčevo apnenico). Zaradi kraškega terena z veliko apnenca in drv so predniki tudi v teh krajih žgali apno. Na Ostrem vrhu smo se srečali z pogledom na naravno dediščino – krajinski park in območje Nature 2000 (Radensko polje). Območje se razprostira na površini 4 km2, po njem v meandrih tečejo trije potoki in večkrat poplavljajo, zato nudijo pogoje za bogato floro in favno. Na polju se dvigata tudi dva vrhova osamelca Boštanj in Kopanj, slednji je povezan tudi z našim pesnikom Prešernom, saj je v letih 1808–1810 živel pri svojem stricu, ki je služboval v teh krajih. Ob spustu z vrha pa smo se srečali še z zgodovinsko kulturno dediščino, to je z razvalinami starega gradu Čušperk. Zgrajen je bil že v 12. stoletju, zato ga uvrščajo med najstarejše gradove na Slovenskem. V zgodovini je pogosto menjal lastnike, med njimi so bili Turjaški, Kozjaški, Čušperški in tudi Celjski grofje. V letih 1515 in 1573 je bil poškodovan v kmečkih uporih, a pozneje obnovljen. Zapuščen je bil v 17. stoletju, ko so zadnji lastniki zgradili novi grad v Čušperku in se preselili.

✍ Ana Murn